

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1994-1995 (*)

15 DECEMBER 1994

WETSONTWERP

**houdende sociale en diverse
bepalingen
(art. 202 tot 205)**

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
INFRASTRUCTUUR (1)

UITGEBRACHT DOOR
DE HEER VANPOUCKE

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft de artikelen 202 tot 205 van het voorliggende ontwerp besproken tijdens haar vergadering van 7 december 1994.

(1) Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Harmegnies (M.).

A. — Vaste leden :

C.V.P. H. Demuyt, Mevr. Leysen,
HH. Vandendriessche, Van
Eetvelt, Vanpoucke.
P.S. HH. Flahaut, Harmegnies
(M.), Léonard, Walry.
V.L.D. HH. Cordeel, Ramoudt,
Taelman, Vautmans.
S.P. HH. De Mol, Moyaerts,
Schellens.
P.R.L. HH. Knoops, Pivin.
P.S.C. HH. Grimberghs, Poncelet.
Agalev/HH. Van Dienderen, Win-
Ecolo kel.
Vl. H. Van Nieuwenhuysen.
Blok

B. — Plaatsvervangers :

HH. Ansoms, Breyne, Brouns,
Schuermans, Vanleenhove, Van
Rompuyn.
HH. Dufour, Henry, Mevr. Lizin,
HH. Perdieu, Poty.
HH. Beysen, Bril, Pierco, Platteau,
Van houtte.
HH. De Bremaecker, Dielens,
Peeters (L.), Van der Sande.
HH. Draps, Pierard, Saulmont.
HH. Gehlen, Hollogne, Séneca.
HH. Barbé, Dejonckheere, Simons.
HH. Buisseret, Van Hauthem.

Zie :

- 1630 - 94 / 95 :

- Nr 1 : Ontwerp overgezonden door de Senaat.
- Nr's 2 en 3 : Amendementen.
- Nr's 4 tot 6 : Verslagen.

(*) Vierde zitting van de 48e zittingsperiode.

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1994-1995 (*)

15 DÉCEMBRE 1994

PROJET DE LOI

**portant des dispositions sociales
et diverses
(art. 202 à 205)**

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION DE
L'INFRASTRUCTURE (1)

PAR
M. VANPOUCKE

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a examiné les articles 202 à 205 du présent projet lors de sa réunion du 7 décembre 1994.

(1) Composition de la commission :

Président : M. Harmegnies (M.).

A. — Titulaires :

C.V.P. M. Demuyt, Mme Leysen,
MM. Vandendriessche, Van
Eetvelt, Vanpoucke.
P.S. MM. Dufour, Henry, Mme Lizin
(M.), Léonard, Walry.
V.L.D. MM. Cordeel, Ramoudt,
Taelman, Vautmans.
S.P. MM. De Mol, Moyaerts,
Schellens.
P.R.L. MM. Knoops, Pivin.
P.S.C. MM. Grimberghs, Poncelet.
Agalev/MM. Van Dienderen, Win-
Ecolo kel.
Vl. MM. Van Nieuwenhuysen.
Blok

B. — Suppléants :

MM. Ansoms, Breyne, Brouns,
Schuermans, Vanleenhove, Van
Rompuyn.
MM. Dufour, Henry, Mme Lizin
(M.), Léonard, Walry.
MM. Beysen, Bril, Pierco, Platteau,
Van houtte.
MM. De Bremaecker, Dielens,
Peeters (L.), Van der Sande.
MM. Draps, Pierard, Saulmont.
MM. Gehlen, Hollogne, Séneca.
MM. Barbé, Dejonckheere, Simons.
MM. Buisseret, Van Hauthem.

Voir :

- 1630 - 94 / 95 :

- N° 1 : Projet transmis par le Sénat.
- N°s 2 et 3 : Amendements.
- N°s 4 à 6 : Rapports.

(*) Quatrième session de la 48e législature.

I. — INLEIDING DOOR DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN OVERHEIDSBEDRIJVEN

De eerste drie artikelen die aan de commissie worden voorgelegd (de artikelen 202 tot 204 van het door de Senaat overgezonden ontwerp) betreffen de regeling van de organisatie van de technische medewerking van de operatoren van telecommunicatiediensten aan de tenuitvoerlegging van de gerechtelijke bewakingsmaatregelen, genomen conform de bepalingen van de wet van 30 juni 1994 ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer tegen het afluisteren, kennisnemen en opnemen van privé-communicatie en -telecommunicatie.

De toepassing van deze wet kan evenwel op technologische hindernissen stuiten aangezien het gebruikte materieel of de communicatiemethode technisch niet « afluisterbaar » zijn zonder de medewerking van BELGACOM of van een eventuele operator, en zelfs niet zonder voorafgaande technische aanpassing. Bovendien bestaat er op de markt materieel dat het mogelijk maakt de communicaties te coderen. Er valt dan ook te vrezen dat de georganiseerde misdaad zich dit materieel gemakkelijk kan aanschaffen en het gerechtelijk afluisteren onmogelijk zal maken.

Artikel 202 van dit ontwerp strekt er dan ook toe de Koning de bevoegdheid te geven om te bepalen welke technische middelen de operatoren van telecommunicatiediensten moeten aanwenden.

Artikel 203 van het ontwerp machtigt de minister van Verkeerswezen, die handelt op voorstel van het BIPT, een goedkeuring in te trekken of de handhaving van de aansluiting van cryptografisch beveilige eindapparatuur te verbieden. Een goedkeuring kan uiteraard slechts worden ingetrokken indien ze vooraf werd verleend en de handhaving van een aansluiting kan slechts worden verboden indien de aansluiting vooraf werd uitgevoerd.

Bijgevolg zal rekening moeten worden gehouden met de Europese wetgeving, die de handel in eindapparatuur aanzienlijk heeft geliberaliseerd.

Het laatste artikel dat naar de commissie werd verwezen (artikel 205) betreft het pensioenfonds van BELGACOM. Krachtens de voorgestelde bepaling kan de Koning BELGACOM ertoe machtigen om, onder bepaalde voorwaarden die de ontworpen wet en de Koning bepalen, voor het statutair personeel een pensioenfonds op te richten. Het gaat hier om wettelijke pensioenen. Er wordt ook voorzien in verschillende controleprocedures : zowel de Controledienst voor de verzekeringen als een regeringscommissaris worden bij de controle betrokken. De statuten van het fonds, het beleggingsreglement, de beheersovereenkomst en de wijze van controle door een regeringscommissaris worden aan de toezichthoudende minister ter goedkeuring voorgelegd.

I. — EXPOSE INTRODUCTIF DU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES ENTREPRISES PUBLIQUES

Les trois premiers articles soumis à la commission (articles 202 à 204 du projet transmis par le Sénat) ont pour objet de régler l'organisation du concours technique des opérateurs de services de télécommunication à l'exécution de mesures de surveillance judiciaire prises conformément aux dispositions de la loi du 30 juin 1994 relative à la protection de la vie privée contre les écoutes, la prise de connaissance et l'enregistrement de communications et de télécommunications privées.

L'application de cette dernière loi risque, en effet, de se heurter à des obstacles technologiques, dans la mesure où le matériel ou le mode de communication utilisés ne sont pas techniquement « écoutables » sans le concours de BELGACOM ou d'un éventuel opérateur privé, voire sans adaptation technique préalable. En outre, il existe sur le marché du matériel permettant de crypter les communications. Il faut craindre que le grand banditisme se procure aisément ce matériel, rendant de la sorte les écoutes judiciaires impossibles.

L'article 202 du présent projet vise dès lors à habiliter le Roi à fixer les moyens techniques que devront mettre en œuvre les opérateurs de services de télécommunication.

L'article 203 en projet habilite le ministre des Communications, agissant sur proposition de l'IBPT, à retirer un agrément ou à interdire le maintien du raccordement des appareils terminaux cryptés. Par hypothèse, un agrément ne peut être retiré que si l'il fut préalablement accordé et le maintien d'un raccordement ne peut être interdit que si le raccordement fut préalablement effectué.

Il conviendra par ailleurs de tenir compte de la législation européenne, laquelle a considérablement libéralisé le commerce des appareils terminaux.

Le dernier article renvoyé à la Commission (article 205) concerne le Fonds de pension de BELGACOM. La disposition proposée accorde au Roi le pouvoir d'habiliter BELGACOM à créer un tel fonds pour les pensions de son personnel statutaire, sous certaines conditions que la législation en projet et le Roi déterminent. Les pensions visées sont les pensions légales. Plusieurs mécanismes de contrôle sont mis en place, puisque seront impliqués tant l'Office de contrôle des assurances qu'un commissaire du gouvernement; quant aux statuts du fonds, au règlement de placement, à la convention de gestion et aux modalités du contrôle par le commissaire du gouvernement, ils seront soumis à l'approbation des ministres de tutelle.

II. — ALGEMENE BESPREKING

1. Organisatie van de technische medewerking van de operatoren voor de tenuitvoerlegging van de gerechtelijke bewakingsmaatregelen

De heer Van Eetvelt vraagt hoe men kan garanderen dat alleen gerechtelijke diensten zullen afluisteren.

De minister onderstreept dat hij heel gevoelig is voor het principe van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Hij merkt evenwel op dat het juridisch en politiek debat over deze aangelegenheid al werd gevoerd naar aanleiding van de besprekings van de wet van 30 juni 1994, en dat de bepalingen die in het raam van het voorliggende ontwerp worden voorgesteld, eigenlijk niet meer dan een natuurlijke aanvulling hierop vormen : in feite wordt de regering gewoon gemachtigd om de maatregelen te nemen die nodig zijn om de reeds door de wetgever gemaakte keuzes uitvoerbaar te maken.

Deze reeds bestaande wetgeving voert het principe in dat afluisteren verboden is en bepaalt straffen voor wie dat verbod niet naleeft. Alleen het gerechtelijk afluisteren volgens strikt vastgelegde procedures is in welbepaalde gevallen en toegestaan.

De heer Van Eetvelt vraagt of de bepalingen ook van toepassing zijn op faxdiensten.

De minister antwoordt bevestigend.

In antwoord op *de heer Van Eetvelt* die vreest voor lacunes in verband met de coderingssleutels die bij het BIPT moeten worden ingediend, merkt *de minister* op dat het Instituut die sleutels slechts op verzoek van een onderzoeksrechter mag meedelen.

De heren De Mol en Ramoudt vragen of het niet aangewezen is voor de besluiten bedoeld bij artikel 70bis in ontwerp (artikel 202 van het ontwerp) de commissie voor de Bescherming van de persoonlijke levenssfeer te raadplegen.

De minister antwoordt dat de commissie voor de Bescherming van de persoonlijke levenssfeer wel degelijk zal worden geraadpleegd. Dat is trouwens een verplichting opgelegd bij artikel 14 van de wet van 30 juni 1994.

De heer M. Harmegnies brengt in herinnering dat er geen wetgeving voor de Veiligheid van de Staat is uitgewerkt. Zal er geen probleem rijzen wanneer de Veiligheid van de Staat bepaalde opdrachten moet uitvoeren waarbij moet worden afgeluisterd (bijvoorbeeld in het kader van internationale verplichtingen), zonder dat een onderzoeksrechter daartoe opdracht geeft ?

De minister antwoordt dat een ontwerp wordt voorbereid om het probleem van het wettelijk statuut van de Veiligheid van de Staat te regelen. Daarin zullen bepalingen worden opgenomen die het de Staatsveiligheid mogelijk maken in bepaalde gevallen af te luisteren.

II. — DISCUSSION GENERALE

1. Organisation du concours technique des opérateurs à l'exécution de mesures de surveillance judiciaire

M. Van Eetvelt demande comment on garantira que seuls des services judiciaires puissent procéder à des écoutes.

Le ministre souligne sa très vive sensibilité au principe de la protection de la vie privée. Il fait toutefois observer que le débat juridique et politique sur cette question a déjà eu lieu lors de la discussion de la loi du 30 juin 1994 et que les dispositions présentées dans le cadre du présent projet ne constituent en fait qu'un complément naturel à cette dernière : il s'agit en effet d'habiliter le gouvernement à prendre les mesures nécessaires pour rendre exécutable le choix antérieur du Législateur.

Cette législation antérieure établit le principe de l'interdiction des écoutes et prévoit des peines pour ceux qui l'enfreindraient. Seules des écoutes judiciaires sont autorisées, dans des cas et selon une procédure strictement fixés.

M. Van Eetvelt demande si les dispositions prévues visent également les services de télécopie.

Le ministre répond par l'affirmative.

A *M. Van Eetvelt*, qui redoute les lacunes susceptibles de toucher les clefs de cryptage qui devront être déposées auprès de l'IBPT, *le ministre* fait observer que l'Institut ne pourra céder ces clefs que sur demande d'un juge d'instruction.

MM. De Mol et Ramoudt demandent s'il ne s'indiquerait pas, pour les arrêtés visés à l'article 70bis en projet (article 202 du présent projet), de consulter la Commission de la protection de la vie privée.

Le ministre répond que la Commission de la protection de la vie privée sera bel et bien consultée. Il s'agit d'ailleurs d'une obligation imposée par l'article 14 de la loi du 30 juin 1994.

M. M. Harmegnies rappelle l'absence de cadre légal de la Sûreté de l'Etat. Un problème ne risque-t-il pas de se poser, dans la mesure où la Sûreté peut être appelée à effectuer certains travaux nécessitant des écoutes (par exemple, dans le cadre d'obligations internationales), sans que ce soit sur instruction d'un juge ?

Le ministre répond qu'un projet est en préparation, qui réglera la question du statut légal de la Sûreté de l'Etat. Il conviendra de prévoir dans ce cadre des dispositions autorisant la Sûreté à procéder à certaines écoutes.

De heer M. Harmegnies vestigt er de aandacht op dat, nadat was gebleken dat mobilofoongesprekken met een scanner konden worden afgeluisterd, systemen werden ontwikkeld om het afluisteren onmogelijk maken die nu al vrij te koop zijn in het buitenland. Moet er niet voor worden gezorgd dat alle apparaten onder alle omstandigheden kunnen worden geïdentificeerd ?

De minister bevestigt dat de vertrouwelijkheid van de gesprekken bij de analoge mobilofonie inderdaad niet kan worden gewaarborgd. Het BIPT kan het vrije verkeer van scanners niet verbieden, maar het zal onderzoeken hoe misbruik ervan kan worden verboden met het oog op de eerbiediging van artikel 5 van de wet van 30 juni 1994.

De heer Ramoudt maakt zich zorgen over het gevaar dat de wetgeving in voorbereiding kan betekenen voor de vrijheid van het individu. Hij is van oordeel dat de organisatie van het afluisteren te weinig waarborgen biedt.

De minister onderstreept dat het afluisteren van telefoongesprekken in andere landen al lang is toegestaan (zie de bijlage bij het verslag van *mevrouw Cahay-André* over de werkzaamheden van de commissie voor de Infrastructuur van de Senaat, Stuk n° 1218/9, blz. 11 en 12).

De heer Ramoudt betreurt dat België zich ertoe beperkt de ontwikkelingen in het buitenland na te volgen.

2. Pensioenfonds van BELGACOM

De heer Van Eetvelt maakt zich ongerust over de opmerkingen van de Raad van State omtrent de bepaling betreffende het pensioenfonds van BELGACOM (Stuk Senaat n° 1213/11) na de goedkeuring van die bepaling door de Senaatscommissie en meer bepaald met betrekking tot het risico dat de wetgever zich in een lopend rechtsgeding zou mengen. Daarnaast heeft het lid vragen bij de geplande controleprocedures.

De minister herinnert eraan dat de kwestie van de pensioenen van BELGACOM dringend haar beslag moet krijgen en zulks niet alleen om de rechtszekerheid van het personeel te waarborgen, doch tevens in het vooruitzicht van het verloop van de strategische consolidatie aangezien wij hier te maken hebben met een niet verwaarloosbaar onderdeel van de totale waarde van het bedrijf.

Nadat was afgestapt van het plan om een pensioenfonds te creëren voor alle autonome overheidsbedrijven, en men ook het denkbeeld had laten varen van een regeling waarbij de Rijksdienst voor pensioenen als tussenpersoon zou zijn opgetreden, heeft BELGACOM de oprichting van een eigen pensioenfonds gesuggereerd. De regering heeft gemeend met die procedure te kunnen instemmen, mits zij vergezeld zou gaan van nauwkeurig omschreven controle-regels.

Het ontwerp van koninklijk besluit tot oprichting van een dergelijk pensioenfonds op grond van de

M. M. Harmegnies attire l'attention sur le fait que, à la suite de la possibilité d'écouter des conversations mobilophoniques via un scanner, des systèmes permettant d'empêcher de telles écoutes ont été développés et sont d'ores et déjà en vente libre sur certains marchés étrangers. Ne conviendrait-il pas de chercher à permettre l'identification des appareils dans tous les cas ?

Le ministre confirme que, pour le mobilophone analogique, la confidentialité des conversations n'apparaît en effet pas garantie. L'IBPT n'est pas à même d'interdire la libre-circulation des scanners, mais il va étudier les possibilités d'en interdire les usages abusifs, dans le respect de l'article 5 de la loi du 30 juin 1994.

M. Ramoudt s'inquiète des menaces que la législation en préparation fait poser sur la liberté individuelle. Il juge l'organisation des écoutes entourées de trop peu de garanties.

Le ministre souligne que les écoutes téléphoniques sont autorisées depuis longtemps dans d'autres pays (voir l'annexe au rapport de *Mme Cahay-André* sur les travaux de la Commission de l'Infrastructure du Sénat, Doc. Sénat n° 1218/9, pp. 11 et 12).

M. Ramoudt déplore que la Belgique se borne à s'aligner sur les évolutions à l'étranger.

2. Fonds de pension de BELGACOM

M. Van Eetvelt s'inquiète des observations formulées par le Conseil d'Etat sur la disposition relative au fonds de pension de BELGACOM (Doc. Sénat n° 1218/11) après l'adoption de celle-ci par la commission du Sénat, particulièrement quant au risque d'une immixion du législateur dans une procédure juridictionnelle en cours. Il s'interroge par ailleurs sur les différentes procédures de contrôle prévues.

Le ministre rappelle que la question des pensions de BELGACOM doit impérativement être réglée, non seulement afin d'assurer la sécurité du personnel, mais également dans la perspective du processus de consolidation stratégique, puisqu'il s'agit là d'un élément non négligeable de la valeur globale de l'entreprise.

Après qu'eurent été abandonnés tant le projet d'un fonds de pension destiné à l'ensemble des entreprises publiques autonomes que l'idée d'un système dans lequel l'Office national des pensions aurait fait fonction d'intermédiaire, BELGACOM a proposé de créer un fonds de pension propre. Le gouvernement a estimé ne pas devoir s'opposer à une telle procédure, pour autant qu'elle s'accompagne de la mise en place de mécanismes de contrôle précis.

Un projet d'arrêté royal créant un tel fonds de pension sur la base de la législation organique de

organieke wetgeving van de vroegere Regie werd derhalve voorgelegd aan de Raad van State. Die was van oordeel dat de Staat, bij toepassing van een nieuw koninklijk besluit, ten onrechte controle zou uitoefenen op een als vzw opgericht pensioenfonds, wat zou afwijken van de voor de vzw's vigerende wetgeving.

De regering stelt dan ook voor een wettelijke grondslag te geven aan de oprichting, door BELGACOM, van een pensioenfonds dat een rechtstoestand *sui generis* zou verkrijgen.

Dat fonds zou bijvoorbeeld de vorm van een VZW of van een onderlinge-bijstandsverzekering kunnen aannemen, maar zou hoe dan ook door de Staat gecontroleerd worden. De bedenkingen van de Raad van State over die nieuwe formule (Stuk Senaat n° 1218/11) dienen als volgt te worden ontzenuwd :

— *inzake het risico dat de wetgever zich in een lopend rechtsgeding zou mengen :*

De feiten die aan het geding ten grondslag liggen worden door de Raad van State gememoreerd (Stuk Senaat n° 1218/11, blz. 3-4-5).

De partijen zijn het oneens over de kwestie van de bevoegdheid tot oprichting van een zelfstandig pensioenfonds : BELGACOM houdt staande dat het daar zelf voor bevoegd is; de minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven daarentegen is van oordeel dat een dergelijke beslissing een uitsluitende bevoegdheid van de wetgever is. Hij heeft de door de raad van bestuur van het overheidsbedrijf op 7 september 1993 genomen beslissing tot oprichting van een eigen pensioenfonds dientengevolge vernietigd op grond van overschrijding van bevoegdheid. Het arrest n° 45917 van 1 februari 1994 van de Raad van State, waarbij afwijzend wordt beschikt op een eis tot schorsing van het door de minister genomen vernietigingsbesluit, bevestigt klaarblijkelijk de stelling van de regering.

De geplande wettelijke bepaling heeft tot doel de Koning de bevoegdheid te verlenen BELGACOM te machtigen een zelfstandig pensioenfonds op te richten, hetgeen overigens strookt met artikel 22 van de wet van 19 juli 1930 houdende oprichting van de Regie van Telegraaf en Telefoon en met de bepalingen van het koninklijk besluit n° 117 van 27 februari 1935 tot vaststelling van het statuut der pensioenen van het personeel der zelfstandige openbare inrichtingen en der regieën ingesteld door de Staat.

— *inzake de vorm van het pensioenfonds waarover de Koning bevoegdheid zal hebben BELGACOM tot de oprichting ervan te machtigen :*

De Raad van State heeft kritiek geuit op het feit dat de voorgestelde tekst niet bepaalt welke rechtsvorm het fonds moet aannemen.

De regering meent dat het fonds een rechtstoestand *sui generis* dient te krijgen (zie hierboven) die door het uitvoeringsbesluit gepreciseerd zou worden. De bijzondere toestand van BELGACOM is immers een afdoende reden om te voorzien in bijzondere bepalingen die het mogelijk maken een pensioenfonds te creëren waarop de overheid controlebe-

l'ancienne Régie a dès lors été soumis au Conseil d'Etat. Celui-ci a estimé que c'était à tort qu'un arrêté royal instituait un contrôle de l'Etat sur un fonds de pension conçu sous la forme d'une ASBL, dérogeant de la sorte à la législation sur les ASBL.

Le gouvernement propose dès lors de donner une base légale à la création par BELGACOM d'un fonds de pension qui recevrait un statut juridique *sui generis*.

Sa forme pourrait être par exemple celle de l'ASBL ou de l'association d'assurances mutuelles mais, en tout état de cause, ce fonds serait soumis à un contrôle de l'Etat. Les observations du Conseil d'Etat à l'encontre de cette nouvelle formule (Doc. Sénat n° 1218/11) appellent les réponses suivantes :

— *quant au risque d'une immixion du législateur dans une procédure juridictionnelle en cours :*

Les faits de la cause ont été rappelés par le Conseil d'Etat (Doc. Sénat n° 1218/11, pp. 9 et 10).

Les parties s'opposent sur la question de la compétence à créer un fonds de pension autonome : BELGACOM soutient qu'une telle création relève de sa compétence propre, alors que le ministre des Communications et des Entreprises publiques tient une telle décision pour une compétence exclusive du Législateur et a dès lors annulé au motif d'excès de compétence la décision de création d'un fonds de pension autonome prise par le conseil d'administration de l'entreprise publique le 7 septembre 1993. On peut estimer que l'arrêt du Conseil d'Etat n° 45917 du 1er février 1994, rejetant une demande de suspension de la décision d'annulation prise par le ministre, conforte la thèse du gouvernement.

L'objet de la disposition légale en projet est de donner au Roi le pouvoir d'habiliter BELGACOM à créer un fonds de pension autonome, ce qui est par ailleurs conforme à l'article 22 de la loi du 19 juillet 1930 créant la Régie des télégraphes et des téléphones et aux dispositions de l'arrêté royal n° 117 du 27 février 1935 établissant le statut des pensions du personnel des établissements publics autonomes et des régies instituées par l'Etat.

— *quant à la forme du fonds de pension que le Roi aura le pouvoir d'habiliter BELGACOM à créer :*

Le Conseil d'Etat critique le fait que le texte proposé ne détermine pas la forme juridique que doit revêtir le fonds.

Le gouvernement estime que le fonds devra avoir un statut juridique *sui generis* (cf. supra), qui sera précisé au travers de l'arrêté d'application; la situation spécifique de BELGACOM justifie en effet l'adoption de dispositions particulières permettant la mise en place d'un fonds de pension sur lequel les pouvoirs publics exercent un pouvoir de contrôle.

voegdheid uitoefent. In dat perspectief wordt voorgesteld af te wijken van artikel 9 van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen aangezien de te beperkende formulering van die bepaling zou uitsluiten dat het pensioenfonds van BELGACOM een specifieke vorm zou kunnen aannemen. Met uitzondering van zijn artikel 9 zal de wet van 9 juli 1975 niettemin van toepassing zijn, wat hoe dan ook impliceert dat het pensioenfonds van BELGACOM onderworpen zal zijn aan de controle van de controledienst voor de verzekeringen.

— *inzake de controle door een regeringscommissaris :*

De nadere regels inzake de controle door de regeringscommissaris zullen aan een tweevoudige ministeriële goedkeuring worden voorgelegd aangezien zowel de minister onder wiens bevoegdheid BELGACOM ressorteert als de minister van Pensioenen ter zake betrokken zijn.

— *inzake de voorgestelde belastingregeling :*

Bepaald wordt dat het pensioenfonds onderworpen is aan de belasting op de rechtspersonen.

De voorgestelde regeling impliceert geenszins dat men absoluut een uitzonderingsregeling wil instellen en een belastingvoordeel wil creëren.

III. — BESPREKING VAN DE ARTIKELEN EN STEMMINGEN

Art. 202

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt. Het wordt aangenomen met 7 tegen 5 stemmen.

Art. 203

De heren Ramoudt en Vautmans dienen een amendement (n° 24) in tot weglating van dit artikel (de verantwoording ervan is afgedrukt op blz. 3 van Stuk n° 1630/3).

Amendement n° 24 van de heren Ramoudt en Vautmans wordt verworpen met 7 tegen 3 stemmen en 2 onthoudingen.

Het artikel wordt aangenomen met 7 tegen 5 stemmen.

Art. 204 en 205

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt. Ze worden achtereenvolgens aangenomen met 7 tegen 5 stemmen.

*
* * *

Dans cette optique, il est proposé de déroger à l'article 9 de la loi du 9 juillet 1975 relative au contrôle des entreprises d'assurances, car la formulation trop limitative de cette dernière disposition excluerait que le fonds de pension de BELGACOM puisse revêtir une forme spécifique. A l'exception de son article 9, la loi du 9 juillet 1975 sera néanmoins d'application, ce qui implique qu'en toute hypothèse, le fonds de pension de BELGACOM sera soumis au contrôle de l'Office de contrôle des assurances.

— *quant au contrôle par un commissaire du gouvernement :*

Les modalités du contrôle effectué par le commissaire du gouvernement seront soumises à une double approbation ministérielle, puisque seront impliqués tant le ministre dont relève BELGACOM que le ministre des Pensions.

— *quant au régime fiscal proposé :*

Il est prévu que le fonds de pension soit soumis à l'impôt des personnes morales.

Le régime proposé n'implique nullement la volonté d'instaurer un régime d'exception et de créer un privilège fiscal.

III — DISCUSSION DES ARTICLES ET VOTES

Art. 202

Cet article n'appelle aucune observation. Il est adopté par 7 voix contre 5.

Art. 203

Un amendement (n° 24) visant à supprimer cet article est proposé par MM. Ramoudt et Vautmans (sa justification figure au Doc. n° 1630/3, p. 3).

L'amendement n° 24 de MM. Ramoudt et Vautmans est rejeté par 7 voix contre 3 et 2 abstentions.

L'article est adopté par 7 voix contre 5.

Art. 204 et 205

Ces articles n'appellent aucune observation. Ils sont successivement adoptés par 7 voix contre 5.

*
* * *

Het geheel van de aan de commissie voor de Infrastructuur overgezonden bepalingen wordt aangenomen met 7 tegen 5 stemmen.

De rapporteur,

D. VANPOUCKE

De voorzitter,

M. HARMEGNIES

L'ensemble des dispositions renvoyées à la Commission de l'Infrastructure est adopté par 7 voix contre 5.

Le rapporteur,

D. VANPOUCKE

Le président,

M. HARMEGNIES